

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 11. maja 2017*

„Pritožba — Direktiva 2010/30/EU — Navajanje porabe energije z nalepkami in standardiziranimi podatki o izdelku — Delegirana uredba (EU) št. 665/2013 — Označevanje sesalnikov z energijskimi nalepkami — Energetska učinkovitost — Metoda merjenja — Meje prenesenega pooblastila — Izkrivljanje dokazov — Obveznost obrazložitve Splošnega sodišča“

V zadevi C-44/16 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 25. januarja 2016,

Dyson Ltd s sedežem v Malmesburyju (Združeno kraljestvo), ki jo zastopajo E. Batchelor in M. Healy, solicitors, ter F. Carlin, barrister, in A. Patsa, odvetnica,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopata K. Herrmann in E. White, agenta,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi E. Juhász, predsednik senata, C. Vajda in C. Lycourgos (poročevalec), sodnika,

generalni pravobranilec: H. Saugmandsgaard Øe,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Družba Dyson Ltd s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 11. novembra 2015, Dyson/Komisija (T-544/13, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2015:836), s katero je to zavrnilo njen predlog za razglasitev ničnosti Delegirane uredbe Komisije (EU)

* Jezik postopka: angleščina.

št. 665/2013 z dne 3. maja 2013 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z označevanjem sesalnikov z energijskimi nalepkami (UL 2013, L 192, str. 1, v nadaljevanju: sporna uredba).

Pravni okvir

Direktiva 2010/30/EU

- 2 V uvodnih izjavah 5 in 8 Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o navajanju porabe energije in drugih virov izdelkov, povezanih z energijo, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku (UL 2010, L 153, str. 1) je navedeno:

„(5) Zagotavljanje točnih, ustreznih in primerljivih podatkov o specifični porabi energije izdelkov, povezanih z energijo, bi moralo vplivati na končne uporabnike, da se odločijo za izdelke, ki med uporabo porabijo ali posredno vodijo do manjše porabe energije in drugih bistvenih virov, kar spodbuja proizvajalce, da sprejmejo ukrepe za zmanjšanje porabe energije in drugih bistvenih virov izdelkov, ki jih izdelujejo. To bi moralo posredno spodbujati tudi učinkovito uporabo teh izdelkov, da bi prispevali k uresničevanju cilja EU o 20 % povečanju energetske učinkovitosti. Samo delovanje tržnih sil brez teh podatkov ne bo spodbudilo smotrne porabe energije in drugih bistvenih virov za te izdelke.

[...]

(8) Podatki imajo ključno vlogo pri delovanju tržnih sil in je zato treba uvesti enotno nalepko za vse izdelke istega tipa, da bi se morebitnim kupcem zagotovili dodatni standardizirani podatki o stroških teh izdelkov, kar zadeva energijo in porabo drugih bistvenih virov, in da bi se sprejeli ukrepi, da bi se morebitnim končnim uporabnikom, ki ne vidijo razstavljenega izdelka in tako nimajo priložnosti, da bi videli nalepko, prav tako zagotovili ti podatki. Zaradi učinkovitosti in uporabnosti bi morala biti nalepka takšna, da jo končni uporabnik zlahka prepozna, preprosta in jedrnata. V ta namen bi bilo treba ohraniti obstoječo obliko nalepke kot osnovo za obveščanje končnih uporabnikov o energetske učinkovitosti izdelkov. Porabo energije in druge podatke v zvezi z izdelki bi bilo treba izmeriti v skladu s harmoniziranimi standardi in metodami.“

- 3 Člen 1(1) in (2) te direktive določa:

„1. Ta direktiva določa okvir za uskladitev nacionalnih ukrepov v zvezi z informiranjem končnega uporabnika, zlasti z nalepkami in podatki o izdelku, porabo energije ter po potrebi drugih bistvenih virov med uporabo in dodatnih podatkov v zvezi z izdelki, povezani z energijo, s čimer se končnim uporabnikom omogoči, da izberejo učinkovitejše izdelke.

2. Ta direktiva velja za izdelke, povezane z energijo, ki med uporabo znatno neposredno ali posredno vplivajo na porabo energije, in kjer je to ustrezno, na druge bistvene vire.“

- 4 Člen 5(a) in (b) navedene direktive določa, da države članice zagotovijo, da „dobavitelji, ki dajejo v promet ali dajejo v uporabo izdelke, ki jih zajema delegirani akt, zagotovijo nalepko in standardne podatke o izdelku v skladu s to direktivo in delegiranim aktom“ in da ti dobavitelji „izdelajo tehnično dokumentacijo, ki zadostuje za oceno točnosti podatkov, ki jih vsebujeta nalepka in standardni podatki o izdelku“.

5 Člen 10 Direktive 2010/30, naslovljen „Delegirani akti“, določa:

„1. Komisija z delegiranimi akti v skladu s členi 11, 12 in 13 določi podrobnosti o nalepki in standardnih podatkih o izdelku za vsak tip izdelka v skladu s tem členom.

Kadar izdelek izpolnjuje merila, navedena v odstavku 2, se vključi v delegirani akt v skladu z odstavkom 4.

Na podlagi določb delegiranih aktov v zvezi s podatki na nalepki in standardnimi podatki o izdelku glede porabe energije in drugih bistvenih virov med uporabo se lahko končni uporabniki odločajo o nakupu na podlagi zadovoljivih podatkov, organi tržnega nadzora pa preverijo, ali so izdelki v skladu z zagotovljenimi podatki.

[...]

4. Delegirani akti podrobno določajo predvsem:

[...]

- (i) raven točnosti podatkov na nalepki in standardnih podatkov o izdelku;
- (j) datum za ocenitev in morebitno revizijo delegiranega akta z upoštevanjem hitrosti tehnološkega napredka.“

6 Člen 11 te direktive, naslovljen „Izvajanje pooblastila“, v odstavku 1 določa:

„Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 10 se prenese na Komisijo za obdobje petih let z začetkom 19. junija 2010. [...]“

Sporna uredba

7 Sporna uredba v skladu s svojim členom 1(1) „vzpostavlja zahteve za označevanje in zagotavljanje dodatnih podatkov o izdelku za sesalnike, ki se napajajo iz električnega omrežja, vključno s hibridnimi sesalniki“.

8 Člen 3 te uredbe, naslovljen „Obveznosti dobaviteljev in časovni razpored“, določa:

„1. Dobavitelji zagotovijo, da bo po 1. septembru 2014:

- (a) vsak sesalnik opremljen s tiskano nalepko v obliki in s podatki, kot je določeno v Prilogi II;
- (b) na voljo podatkovni list za izdelek, kot je določeno v Prilogi III;
- (c) organom držav članic in Komisiji na zahtevo predložena tehnična dokumentacija, kot je določeno v Prilogi IV;
- (d) vsak oglas za določen model sesalnika, v kolikor vsebuje informacije v zvezi z energijo ali ceno, navajal razred energijske učinkovitosti;
- (e) vsako tehnično promocijsko gradivo, ki se nanaša na določen model sesalnika in opisuje njegove posebne tehnične parametre, vključevalo razred energijske učinkovitosti navedenega modela.

2. Oblika nalepke, določena v Prilogi II, se uporablja po naslednjem časovnem razporedu:

- (a) za sesalnike, dane na trg po 1. septembru 2014, nalepke ustrezajo nalepki 1 iz Priloge II;
- (b) za sesalnike, dane na trg po 1. septembru 2017, nalepke ustrezajo nalepki 2 iz Priloge II“.

9 Člen 5 navedene uredbe, naslovljen „Merilne metode“, določa, da se „[p]odatki, ki jih je treba zagotoviti v skladu s členoma 3 in 4, [...] pridobijo z uporabo zanesljivih, točnih in ponovljivih merilnih in računskih metod, ki upoštevajo najsodobnejše splošno priznane merilne in računske metode, kot je določeno v Prilogi VI“.

10 Člen 7 izpodbijane uredbe, naslovljen „Pregled“, določa:

„Komisija to uredbo z vidika tehnološkega napredka pregleda najpozneje pet let po začetku njene veljavnosti. Pri pregledu se ocenijo zlasti dovoljena odstopanja pri preverjanju, določena v Prilogi VII, ali naj se veliki akumulatorski sesalniki vključijo v njeno področje uporabe in ali se lahko uporabijo metode merjenja letne porabe energije, zmogljivosti pobiranja prahu in izpusta prahu, ki temeljijo na delno napolnjeni in ne na prazni posodi.“

11 V Prilogi I k tej uredbi je navedeno, da se sesalnik uvrsti v razred energijske učinkovitosti glede na njegovo letno porabo energije, v razred učinkovitosti čiščenja glede na njegovo zmogljivost pobiranja prahu in v razred izpusta prahu.

12 V točki 1 Priloge VI k navedeni uredbi je pojasnjeno:

„Zaradi skladnosti z zahtevami te uredbe in preverjanja skladnosti se meritve in izračuni opravijo na podlagi zanesljivih, točnih in ponovljivih metod, ki upoštevajo najsodobnejše splošno priznane merilne in računske metode, vključno s harmoniziranimi standardi, katerih referenčne številke so bile v ta namen objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*. Ustrezati morajo tehničnim opredelitvam, pogojem, enačbam in parametrom, določenim v tej prilogi.“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

13 Družba Dyson je s tožbo, ki jo je 7. oktobra 2013 vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, predlagala razglasitev ničnosti sporne uredbe.

14 Družba Dyson je v utemeljitev svoje tožbe navedla tri tožbene razloge, ki se nanašajo, prvi, na nepristojnost Komisije, drugi, na neobstoječo obrazložitve sporne uredbe in, tretji, na kršitev načela enakega obravnavanja.

15 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo tožbo v celoti zavrnilo.

Predlogi strank pred Sodiščem

16 Družba Dyson Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo;
- razglasi sporno uredbo za nično in
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka pred Splošnim sodiščem in Sodiščem.

17 Komisija Sodišču predlaga, naj:

- pritožbo zavrne in
- družbi Dyson naloži plačilo stroškov.

Pritožba

18 Družba Dyson v utemeljitev pritožbe navaja šest pritožbenih razlogov. S prvim Splošnemu sodišču očita, da je napačno rekvaficiralo prvi razlog, naveden na prvi stopnji. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Splošno sodišče napačno razlagalo obseg pooblastila, prenesenega na Komisijo s členom 10 Direktive 2010/30. S tretjim pritožbenim razlogom družba Dyson Splošnemu sodišču očita, da je kršilo njeno pravico do obrambe. Njen četrti pritožbeni razlog se nanaša na izkrivljanje in neupoštevanje nekaterih dokazov. Peti pritožbeni razlog se nanaša na neobstoj obrazložitve izpodbijane sodbe. Nazadnje družba Dyson s šestim in zadnjim pritožbenim razlogom trdi, da Splošno sodišče ni upoštevalo načela enakega obravnavanja.

Četrti pritožbeni razlog in četrti del petega pritožbenega razloga

Trditve strank

- 19 Družba Dyson s četrtem pritožbenim razlogom, ki ga je treba preučiti najprej, Splošnemu sodišču očita, da je, prvič, izkrivilo in da, drugič, ni upoštevalo nekaterih dokazov, namenjenih dokazovanju obnovljivosti metode merjenja energetske učinkovitosti sesalnikov s polnimi posodami.
- 20 Da bi dokazala, da je mogoče energetske učinkovitost sesalnikov meriti z drugo metodo od tiste, ki je bila uporabljena v sporni uredbi in je temeljila na testih, opravljenih s praznimi posodami, družba Dyson poudarja, da je pred Splošnim sodiščem navedla več elementov, da bi dokazala med drugim obnovljivost metode merjenja energetske učinkovitosti sesalnikov s testi, opravljenimi s polnimi posodami, to je metode iz oddelka 5.9 harmoniziranega standarda EN 60312-1:(2013), ki ga je sprejel Evropski odbor za standardizacijo v elektrotehniki (Cenelec) (v nadaljevanju: metoda Cenelec).
- 21 Družba Dyson v prvem delu četrtega pritožbenega razloga meni, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 51 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je navedla en sam laboratorijski test, s katerim je mogoče preizkusiti obnovljivost navedene metode, izkrivilo dokaz, ki ga je predložila in ki naj bi dokazoval, da je bila metoda merjenja s polno posodo preizkušena v več laboratorijih in da je obnovljiva.
- 22 V drugem delu četrtega pritožbenega razloga družba Dyson trdi, da Splošno sodišče ni niti obravnavalo niti upoštevalo dokazov, ki jih je predložila in ki naj bi dokazovali obnovljivost metode Cenelec. V četrtem delu petega pritožbenega razloga družba Dyson Splošnemu sodišču očita, da ni pojasnilo, zakaj se dokazi, ki jih je predložila, da bi dokazala obnovljivost metode Cenelec, niso upoštevali.
- 23 Komisija najprej meni, da se je družba Dyson pred Splošnim sodiščem nedvomno sklicevala na teste, opravljene v več laboratorijih, vendar naj ne bi trdila, da so bili del programa primerjalnih preizkusov, ki temeljijo na istem modelu sesalnika (medlaboratorijski/krožni testi). Komisija poudarja, da Splošno sodišče morda ni uporabilo natančne tehnične terminologije, vendar naj vendarle ne bi izkrivilo dokazov, ki jih je imelo na voljo. Splošno sodišče naj bi namreč lahko ugotovilo, da obstajajo dvomi glede obnovljivosti metode izračuna s polno posodo, saj naj ne bi bil opravljen noben krožni preizkus za potrditev obnovljivosti navedene metode.

- 24 Komisija nato poudarja, da se trditev o „prezrtju“ dokazov nanaša le na presojo Splošnega sodišča in naj torej – če ne gre za izkrivljanje – ne bi pomenila pravnega vprašanja, ki ga je mogoče preučiti v okviru pritožbe. Komisija poleg tega poudarja, da Splošnemu sodišču ni treba preučiti vsakega dokaza, ki mu je predložen. Iz točk od 49 do 53 izpodbijane sodbe pa naj bi bilo jasno razvidno, da je Splošno sodišče tehtalo dokaze, ki sta jih stranki predložili.
- 25 Nazadnje Komisija trdi, da ji ni treba uporabljati standardov, ki jih je določil Cenelec.

Presoja Sodišča

- 26 Splošno sodišče je v točki 49 izpodbijane sodbe razsodilo, da čeprav družba Dyson navaja več trditev, da bi dokazala zanesljivost in natančnost testa energetske učinkovitosti, izvedenega s polno posodo, še vedno obstajajo dvomi glede obnovljivosti navedenega testa.
- 27 Splošno sodišče je v točki 50 navedene sodbe poudarilo, da je namreč za ugotovitev, ali je test obnovljiv, v praksi treba izvesti t. i. „krožne“ teste med laboratoriji, katerih namen je zagotavljanje pravilnosti rezultatov, pridobljenih s ponovitvijo testov v različnih laboratorijih na podlagi enotnega vzorca.
- 28 V točki 51 iste sodbe je Splošno sodišče nazadnje ugotovilo, da je pritožnica navedla le en laboratorijski test, s katerim je po njenem mnenju mogoče dokazati njegovo obnovljivost, tako da obnovljivost testa s polno posodo ni bila dovolj dokazana, da bi se ugotovilo, da je Komisija storila očitno napako pri presoji.
- 29 Družba Dyson v prvem delu četrtega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je v točki 51 izpodbijane sodbe izkrivilo stališče, ki ga je zagovarjala pred njim, in sicer, da je bila metoda Cenelec preizkušena z več laboratorijskimi testi, ki naj bi dokazovali njeno obnovljivost, in izjavo njenega vodje nadzora konkurence (*Head of Competitor Intelligence*), podano v utemeljitev te trditve.
- 30 Opozoriti je treba, da Sodišče v pritožbenem postopku ni pristojno za ugotavljanje dejstev, niti načeloma za presojo dokazov, ki jih je Splošno sodišče uporabilo v podporo tem dejstvom. Če so bili namreč ti dokazi pravilno pridobljeni ter če so bila spoštovana splošna pravna načela in postopkovna pravila glede dokaznega bremena in izvajanja dokazov, je samo Splošno sodišče pristojno za presojo vrednosti, ki jo je treba pripisati predloženim dokazom. Ta presoja, razen v primeru izkrivljanja dokazov, ki so predloženi Splošnemu sodišču, torej ni pravno vprašanje, ki bi bilo predmet nadzora Sodišča (sodba z dne 18. januarja 2017, Toshiba/Komisija, C-623/15 P, neobjavljena, EU:C:2017:21, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 31 Pristojnost Sodišča, da izvrši nadzor nad ugotovitvami Splošnega sodišča o dejstvih, se torej razteza zlasti na vsebinsko netočnost teh ugotovitev, ki izhajajo iz spisne dokumentacije, na izkrivljanje dokazov, na njihovo pravno opredelitev in na vprašanje, ali so bila spoštovana pravila glede dokaznega bremena in izvajanja dokazov (sodbi z dne 25. januarja 2007, Sumitomo Metal Industries in Nippon Steel/Komisija, C-403/04 P in C-405/04 P, EU:C:2007:52, točka 39, ter z dne 19. decembra 2013, Siemens in drugi/Komisija, C-239/11 P, C-489/11 P in C-498/11 P, neobjavljena, EU:C:2013:866, točka 39).
- 32 V obravnavanem primeru iz točke 38 replike družbe Dyson pred Splošnim sodiščem izhaja, da je ta trdila, da je bila metoda Cenelec temeljito preizkušena, tako z vidika svoje obnovljivosti kot svoje ponovljivosti. Vodja nadzora konkurence družbe Dyson je v svoji izjavi, ki je povzeta v prilogi k navedeni repliki in navedena v njeni točki 39, poudaril tudi, da je bila ta metoda predmet več testov, ki so vključevali več laboratorijev in so omogočali potrditev njene obnovljivosti.

- 33 Iz tega izhaja, da je Splošno sodišče očitno izkrivilo stališče, ki ga je zagovarjala družba Dyson, z ugotovitvijo iz točke 51 izpodbijane sodbe, da je ta družba navedla en sam laboratorijski test, s katerim je mogoče preizkusiti obnovljivost metode izračuna s prazno posodo. Kot namreč družba Dyson pravilno navaja v pritožbi, je taka ugotovitev v očitnem nasprotju z vsebino pisnih postopkovnih vlog, ki jih je predložila pred Splošnim sodiščem, in z izjavo vodje njenega nadzora konkurence.
- 34 Vendar je treba poudariti, da v skladu s točko 50 izpodbijane sodbe za obnovljivost metode merjenja ni nujno samo, da je opravljenih več laboratorijskih testov, temveč tudi, da so ti ponovljeni testi „krožni“, kar pomeni, da so opravljeni z enotnim vzorcem.
- 35 Iz tega izhaja, da zgolj okoliščina, da je Splošno sodišče izkrivilo trditve družbe Dyson o obstoju več laboratorijskih testov, sama po sebi ne zadostuje za razveljavitev ugotovitve, da metoda Cenelec ni obnovljiva.
- 36 Vendar v drugem delu četrtega pritožbenega razloga družba Dyson Splošnemu sodišču očita, da ni upoštevalo nekaterih dokazov, ki so bili navedeni v njenih pisnih postopkovnih vlogah in ki naj bi dokazovali obnovljivost metode Cenelec. V četrtem delu petega pritožbenega razloga družba Dyson Splošnemu sodišču očita tudi, da ni obrazložilo, zakaj se ti dokazi niso upoštevali. Ta dva očitka je treba preučiti skupaj.
- 37 Po eni strani je namreč treba opozoriti, da je v okviru pritožbe namen nadzora Sodišča zlasti, da se preveri, ali je Splošno sodišče pravno zadostno odgovorilo na vse trditve, ki jih je navedla tožeča stranka, in po drugi, da pritožbeni razlog, ki se nanaša na neobstoj odgovora Splošnega sodišča na trditve, navedene na prvi stopnji, v bistvu pomeni sklicevanje na kršitev obveznosti obrazložitve, ki izhaja iz člena 36 Statuta Sodišča Evropske unije, ki se za Splošno sodišče uporablja v skladu s členom 53, prvi odstavek, istega statuta, in člena 117 Poslovnika Splošnega sodišča (glej v tem smislu sodbo z dne 20. maja 2010, Gogos/Komisija, C-583/08 P, EU:C:2010:287, točka 29, in sklep z dne 13. decembra 2012, Alliance One International/Komisija, C-593/11 P, neobjavljen, EU:C:2012:804, točka 27).
- 38 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da Sodišče Splošnemu sodišču ne naloži, naj zagotovi razlago, ki bi izčrpno in zaporedoma sledila razlogovanju strank v sporu, in da je torej obrazložitev lahko implicitna, če zadevnim osebam omogoča, da se seznanijo z razlogi, iz katerih Splošno sodišče ni sprejelo njihovih trditev, Sodišču pa omogoča, da ima na voljo dovolj elementov za izvajanje nadzora (sklep z dne 13. decembra 2012, Alliance One International/Komisija, C-593/11 P, neobjavljen, EU:C:2012:804, točka 28, in sodba z dne 26. oktobra 2016, PT Musim Mas/Svet, C-468/15 P, EU:C:2016:803, točka 71).
- 39 V obravnavanem primeru je treba poudariti, prvič, da je bila neobnovljivost metode Cenelec odločilen dejavnik pri presoji Splošnega sodišča, po kateri je razsodilo, da pristop Komisije, pri katerem se je dajala prednost metodi merjenja energetske učinkovitosti sesalnikov, ki temelji na testih, opravljenih s praznimi posodami, ni bil očitno nerazumen.
- 40 Opozoriti je treba, drugič, da je Splošno sodišče v točki 49 izpodbijane sodbe menilo, da obstajajo dvomi glede obnovljivosti metode Cenelec, in da je v točki 50 navedene sodbe poudarilo, da je za obnovljivost metode merjenja treba opraviti krožne teste med laboratoriji, katerih namen je zagotavljanje pravilnosti rezultatov, pridobljenih s ponovitvijo testov v različnih laboratorijih na podlagi istega vzorca.
- 41 Družba Dyson pa je v svojih pisnih postopkovnih vlogah želela dokazati, da je metoda Cenelec obnovljiva, čeprav ne temelji na t. i. „krožnih“ testih. Glede tega je družba Dyson v točkah 7, 8 in 39 svoje replike trdila, da je Cenelec pooblaščen za zagotavljanje, da so vsi objavljeni standardi skladni, jasni in natančni ter da se z njimi upošteva stanje tehnike. Predložila je tudi obrazloženo mnenje

akreditiranega evropskega laboratorija za preizkušanje sesalnikov, v skladu s katerim se s to metodo dosegajo obnovljivi rezultati, in podobno izjavo vodje nadzora konkurence, ki je bil vključen v postopek določitve navedene metode.

- 42 Splošno sodišče tako ne bi smelo šteti za ugotovljeno, kot je to storilo v točki 49 izpodbijane sodbe, da „obstajajo dvomi glede ponovljivosti [obnovljivosti]“ metode Cenelec, ne da bi pojasnilo, zakaj je treba zavrniti navedbe družbe Dyson, s katerimi je izpodbijala tako trditev z elementi iz prejšnje točke. Natančneje, Splošno sodišče ni moglo ugotoviti, da je treba za obnovljivost metode merjenja opraviti t. i. „krožne“ teste, ne da bi pojasnilo, zakaj z nasprotnimi argumenti, ki jih je družba Dyson podala v svojih pisnih postopkovnih vlogah, ni mogoče omajati take ugotovitve. Čeprav je Komisija pred Splošnim sodiščem izpodbijala obnovljivost metode Cenelec, je treba ugotoviti, da je družba Dyson v svojih pisnih postopkovnih vlogah pred Splošnim sodiščem navedla argumente v nasprotnem smislu, tako da bi moralo Splošno sodišče o tem odločiti. Splošno sodišče je s tem, da ni odgovorilo na argumente, ki jih je tako navedla družba Dyson, kršilo obveznost obrazložitve, ki ga zavezuje na podlagi člena 53, prvi odstavek, Statuta Sodišča in člena 117 Poslovnika Splošnega sodišča.
- 43 Zato je treba ugotoviti, da sta četrti pritožbeni razlog družbe Dyson in četrti del njenega petega pritožbenega razloga utemeljena.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 44 Družba Dyson Splošnemu sodišču očita, da je v točkah 36, 37 in 43 izpodbijane sodbe ugotovilo, da se prvi tožbeni razlog, naveden pred njim, nanaša na očitno napako pri presoji, medtem ko se je dejansko nanašal na to, da naj Komisija ne bi upoštevala meja svoje pristojnosti. Ta družba pojasnjuje, da je s tem tožbenim razlogom trdila, da je Komisija prekoračila meje pristojnosti, ki je bila nanjo prenesena s členom 10 Direktive 2010/30. Družba Dyson meni, da bi moralo Splošno sodišče ugotoviti, ali ni Komisija s tem, da je izbrala metodo za izračun energetske učinkovitosti sesalnikov s praznimi posodami, spremenila bistvenih elementov akta o prenosu pooblastila.
- 45 Komisija poudarja, da družba Dyson kritizira le odgovor Splošnega sodišča na prvi del njenega prvega razloga za razglasitev ničnosti in ne razlogovanja, ki je privedlo do zavrnitve drugega dela tega razloga.
- 46 Komisija meni, da je treba sicer ugotoviti, da prvi pritožbeni razlog ni utemeljen. Družba Dyson naj namreč pred Splošnim sodiščem ne bi izpodbijala pristojnosti Komisije za sprejetje sporne uredbe, temveč izvajanje te pristojnosti v zvezi z izbiro metode merjenja. Komisija poudarja, da je prvi tožbeni razlog družbe Dyson pred Splošnim sodiščem nalagal presojo zelo zapletenih tehničnih dejstev za določitev metode merjenja, na podlagi česar naj bi se sodni nadzor omejil na očitno napako pri presoji.

Presoja Sodišča

- 47 Družba Dyson s prvim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je napačno rekvaficiralo prvi tožbeni razlog v njeni ničnostni tožbi, s katerim je Komisiji v bistvu očitala, da ni spoštovala člena 10 Direktive 2010/30, v skladu s katerim je treba pri metodi za izračun energetske učinkovitosti sesalnikov upoštevati njihovo zmogljivost med uporabo, da bi se potrošnike natančno informiralo, da bi se proizvajalce spodbudilo k izboljšanju učinkovitosti njihovih proizvodov in da bi se dosegel cilj zmanjšanja energetske porabe, čeprav je taka zahteva po njenem mnenju bistveni element te direktive.

- 48 Uvodoma je treba navesti, da se, kot je poudarila Komisija, s prvim pritožbenim razlogom dejansko zgolj izpodbija presoja, na podlagi katere je Splošno sodišče zavrnilo prvi del prvega tožbenega razloga na prvi stopnji, in ne razlogovanje Splošnega sodišča, na podlagi katerega je to zavrnilo drugi del tega tožbenega razloga, s katerim je družba Dyson trdila, da sporna uredba ni naložila obveznosti informiranja o vrečkah in filtrih kot bistvenih virov, ki se porabijo med uporabo sesalnikov.
- 49 Poleg tega je treba poudariti, da je Splošno sodišče v točki 36 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je iz pisnih vlog tožeče stranke pred njim jasno razvidno, da se zadnjenavedena s prvim tožbenim razlogom ne sklicuje na nepristojnost Komisije za sprejetje sporne uredbe same po sebi, ampak v bistvu izpodbija izvajanje te pristojnosti. Splošno sodišče je v točki 37 navedene sodbe razsodilo, da je torej treba ugotoviti, da se prvi tožbeni razlog pritožnice nanaša na očitno napako Komisije pri presoji ob sprejetju izpodbijane uredbe.
- 50 Iz tožbe družbe Dyson pred Splošnim sodiščem pa nesporno izhaja, da se je njen prvi razlog za razglasitev ničnosti nanašal na to, da naj Komisija ne bi bila pristojna za sprejetje sporne uredbe. Natančneje, družba Dyson ji je v bistvu očitala, da s sprejetjem te uredbe ni upoštevala bistvenega elementa akta o prenosu pooblastila s tem, da je kot metodo za izračun energetske učinkovitosti sesalnikov izbrala metodo, ki temelji na testih s prazno posodo, medtem ko naj bi člen 10 Direktive 2010/30 zahteval, naj navedena metoda odraža običajne pogoje uporabe.
- 51 Iz tega izhaja, da Splošno sodišče ni odgovorilo na tožbeni razlog v zvezi s tem, da naj bi se s sporno uredbo kršil bistveni element akta o prenosu pooblastila, temveč na drug razlog, ki se nanaša na očitno napako Komisije pri presoji, ki ga družba Dyson ni navedla.
- 52 Ni mogoče trditi, da je Splošno sodišče s tem implicitno preučilo tožbeni razlog v zvezi z nepristojnostjo Komisije, kot ga je navedla družba Dyson. Obseg diskrecijske pravice, podeljene z aktom o prenosu pooblastila, je pravno vprašanje, ki je ločeno od vprašanja spoštovanja meja pooblastila, podeljenega z aktom o prenosu pooblastila. Poleg tega nadzor nad spoštovanjem teh dveh zahtev ustreza različnim standardom.
- 53 Čeprav imajo organi Unije, kot je Splošno sodišče pravilno poudarilo v točki 38 izpodbijane sodbe, pri izvajanju pristojnosti, ki so jim podeljene, široko diskrecijsko pravico, zlasti kadar morajo opravljati zapletene presoje in ocene, je treba najprej ugotoviti, ali ti organi res ravnajo v mejah nanje prenesenih pristojnosti, in natančneje, če gre – kot v obravnavanem primeru – za preneseno pooblastilo v smislu člena 290 PDEU, preveriti, ali niso organi Unije prekoračili pooblastila, ki jim je bilo podeljeno z aktom o prenosu pooblastila, pri čemer mora biti med drugim tako preneseno pooblastilo vsekakor v skladu z bistvenimi elementi akta o prenosu pooblastila in mora spadati v regulativni okvir, kakor je opredeljen s temeljnim zakonodajnim aktom (glej v tem smislu sodbo z dne 17. marca 2016, Parlament/Komisija, C-286/14, EU:C:2016:183, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 54 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je Splošno sodišče s tem, da ni odločilo o enem od tožbenih razlogov tožeče stranke, napačno uporabilo pravo.
- 55 Treba pa je opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča, če obrazložitev odločbe Splošnega sodišča kaže na kršitev prava Unije, njen izrek pa je utemeljen z drugimi pravnimi razlogi, taka kršitev ne more povzročiti razveljavitve te odločbe in je treba obrazložitev nadomestiti (sodba z dne 22. septembra 2016, Pensa Pharma/EUIPO, C-442/15 P, neobjavljena, EU:C:2016:720, točka 51 in navedena sodna praksa).
- 56 Zato je treba ugotoviti, ali je Komisija z uporabo metode izračuna, ki temelji na testih, opravljenih s prazno posodo, spoštovala meje svojega prenesenega pooblastila, v tem primeru pa bi bilo treba ugotoviti, da prvi del prvega razloga družbe Dyson za razglasitev ničnosti ni utemeljen. Ker gre za pravni razlog, lahko Sodišče nadomesti opustitev Splošnega sodišča.

- 57 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba zakonitost akta Unije presojati glede na dejanske in pravne elemente, ki so obstajali na dan sprejetja tega akta (sodba z dne 3. septembra 2015, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Komisija, C-398/13 P, EU:C:2015:535, točka 22 in navedena sodna praksa). Zakonitost sporne uredbe je treba zato presojati glede na dejanske in pravne elemente, ki so obstajali 3. maja 2013.
- 58 Glede tega je treba, prvič, spomniti, da je namen možnosti prenosa pooblastil, ki jo določa člen 290 PDEU, zakonodajalcu omogočiti, da se osredotoči na bistvene elemente zakonodaje in na tiste nebistvene elemente, za katere meni, da jih je primerno zakonsko urediti, pri čemer pa Komisiji poverja nalogo „dopolnjevanja“ nekaterih nebistvenih elementov sprejetega zakonodajnega akta oziroma „spreminjanja“ takih elementov v okviru nanjo prenesenega pooblastila (sodba z dne 17. marca 2016, Parlament/Komisija, C-286/14, EU:C:2016:183, točka 54).
- 59 Iz tega izhaja, da morajo biti bistvena pravila zadevnega področja sprejeta v temeljni ureditvi in ne morejo biti predmet prenosa pooblastila (glej v tem smislu sodbi z dne 5. septembra 2012, Parlament/Svet, C-355/10, EU:C:2012:516, točka 64, in z dne 10. septembra 2015, Parlament/Svet, C-363/14, EU:C:2015:579, točka 46).
- 60 Drugič, ugotoviti je treba, ali je zahteva, da morajo informacije, posredovane potrošnikom, odražati energetske porabe med uporabo naprave, kot izhaja iz člena 1 in člena 10(1), tretji pododstavek, Direktive 2010/30, bistveni element te direktive.
- 61 V zvezi s tem so bistveni elementi temeljne ureditve tisti, za sprejetje katerih je treba opraviti politične odločitve, ki so v pristojnostih zakonodajalca Unije (sodba z dne 5. septembra 2012, Parlament/Svet, C-355/10, EU:C:2012:516, točka 65).
- 62 Identifikacija elementov nekega področja, ki jih je treba opredeliti kot bistvene, mora temeljiti na objektivnih dejavnikih, ki so lahko predmet sodnega nadzora, pri čemer je treba upoštevati značilnosti in posebnosti zadevnega področja (sodba z dne 22. junija 2016, DK Recycling und Roheisen/Komisija, C-540/14 P, EU:C:2016:469, točka 48 in navedena sodna praksa).
- 63 Glede na splošno sistematiko Direktive 2010/30 je treba ugotoviti, da pomeni zahteva iz točke 60 te sodbe bistveni element te direktive.
- 64 V uvodnih izjavah 5 in 8 Direktive 2010/30 je namreč navedeno, da ima „[z]agotavljanje točnih, ustreznih in primerljivih podatkov o [...] porabi energije“ proizvodov „ključno vlogo pri delovanju tržnih sil“ in zato pri zmožnosti usmerjanja potrošnje k napravam, „ki med uporabo porabijo [...] [manj] energije“. Prav tako člen 1(1) te direktive določa, da je njen namen usklajevanje nacionalnih ukrepov za informiranje končnih potrošnikov o energetske porabi „med uporabo“, da bi ti lahko izbrali „učinkovitejše“ proizvode. Informiranje potrošnika o energetske učinkovitosti naprav med njihovo uporabo je torej bistveni cilj navedene direktive in odraža politično odločitev, ki je v pristojnosti zakonodajalca Unije.
- 65 Iz tega izhaja, da vprašanje, ali je sporna uredba, kot očitno izhaja iz njenega besedila, namenjena le dopolnitvi – in ne spremembi – Direktive 2010/30, v obravnavanem primeru ni upoštevno. Kot je namreč navedeno v točki 58 te sodbe, Komisiji z nobeno od teh dveh kategorij pooblastil nikakor ni dovoljeno, da ne bi upoštevala bistvenega elementa akta o prenosu pooblastila.
- 66 Poleg tega in v nasprotju s trditvami Splošnega sodišča iz točke 59 izpodbijane sodbe pri razlagi izraza „med uporabo“ iz člena 10(1), tretji pododstavek, Direktive 2010/30, v skladu s katero se ta nanaša na dejanske pogoje uporabe, ne gre za „preširoko“ razlago člena 10 te direktive, temveč za sam pomen tega pojasnila.

- 67 Ta ugotovitev v nasprotju s trditvami Komisije ni omajana zgolj z okoliščino, da je lahko posledično to pojasnilo namenjeno tudi izključitvi upoštevanja energije, porabljene za izdelavo, distribucijo in odstranitev zadevne naprave.
- 68 Glede na navedeno je morala torej Komisija, da ne bi kršila bistvenega elementa Direktive 2010/30, v okviru sporne uredbe uporabiti metodo izračuna, ki omogoča merjenje energetske učinkovitosti sesalnikov v pogojih, ki so čim bolj podobni dejanskim pogojem uporabe, kar pomeni, da mora biti posoda sesalnika nekoliko napolnjena, vendar ob upoštevanju zahtev, povezanih z znanstveno veljavnostjo pridobljenih rezultatov in točnostjo potrošnikom posredovanih informacij, na kakršne se med drugim nanašata uvodna izjava 5 in člen 5(b) te direktive.
- 69 V točki 46 izpodbijane sodbe pa je Splošno sodišče priznalo, da je mogoče, da testi s prazno posodo ne odražajo običajnih pogojev uporabe sesalnikov, saj se pri takih testih ne upošteva zbiranja prahu v posodah nekaterih vrst sesalnikov, Komisija pa tega tudi ni zanikala, kot je razvidno iz točk 98 in 99 izpodbijane sodbe.
- 70 Splošno sodišče je sicer v točkah od 47 do 54 izpodbijane sodbe zoper to ugotovitev navedlo dejstvo, da nobena metoda merjenja, ki bi temeljila na testih s praznimi posodami, ni obnovljiva. Komisija pred Sodiščem navaja enak argument. Vendar iz točk od 34 do 43 te sodbe izhaja, da je Splošno sodišče, da bi prišlo do te ugotovitve, izkrivilo dejstva in kršilo svojo obveznost obrazložitve, tako da se Sodišče pri nadomestitvi obrazložitve ne more opreti na to presojo dejstev, ki je Splošno sodišče ni veljavno opravilo.
- 71 Ugotoviti je torej treba, da je prvi pritožbeni razlog utemeljen.

Šesti pritožbeni razlog

Trditve strank

- 72 Družba Dyson meni, da je Splošno sodišče kršilo zahtevo po sorazmernosti, ki je del nadzora načela enakosti, z ugotovitvijo, da lahko sporna uredba enako obravnava sesalnike, ki uporabljajo različne tehnologije, ker testi, ki jih zagovarja družba Dyson, ne izpolnjujejo hkrati meril zanesljivosti, natančnosti in obnovljivosti.
- 73 Po mnenju Komisije družba Dyson ni pojasnila, zakaj naj bi bila določitev testa s polno posodo bolj sorazmerna. Komisija trdi, da ji ni treba dokazati, da ni mogoče razviti nobene boljše metode, temveč mora, nasprotno, družba Dyson dokazati, da obstaja bolj primerna metoda za testiranje, česar pa po mnenju Splošnega sodišča ni storila.

Presoja Sodišča

- 74 Družba Dyson s šestim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je v točki 110 izpodbijane sodbe kršilo načelo enakosti z ugotovitvijo, da lahko sporna uredba enako obravnava sesalnike, ki uporabljajo različne tehnologije, ker naj metode za izračun energetske učinkovitosti sesalnikov, ki temeljijo na testih, opravljenih s praznimi posodami, ne bi bile obnovljive.
- 75 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 109 izpodbijane sodbe poudarilo, da „testi, izvedeni z delno napolnjeno posodo, niso bili testirani s ‚krožnimi‘ testi med laboratoriji, zato bi lahko bila njihova ponovljivost [obnovljivost] vprašljiva“.

- 76 V točki 110 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče na podlagi tega ugotovilo, da „okoliščina, da testi, ki jih zagovarja tožeča stranka, sočasno ne izpolnjujejo meril zanesljivosti, natančnosti in ponovljivosti [obnovljivosti], pomeni objektivni razlog, ki utemeljuje enotno obravnavanje sesalnikov, ki uporabljajo različno tehnologijo, in sicer sesalnikov ‚z vrečko‘ in sesalnikov ‚brez vrečke‘“. Splošno sodišče ni navedlo nobene druge utemeljitve, da bi potrdilo enako obravnavanje, ki mu je družba Dyson nasprotovala.
- 77 Iz tega izhaja, da se edina utemeljitev, ki jo je Splošno sodišče podalo v zvezi z enakim obravnavanjem, ki ga je sporna uredba uporabljala za sesalnike „z vrečko“ in „brez vrečke“, opira na dejansko ugotovitev, do katere Splošno sodišče ni veljavno prišlo iz razlogov, navedenih v točkah od 34 do 43 te sodbe.
- 78 Zato je treba ugotoviti, da je šesti pritožbeni razlog utemeljen.

Drugi in tretji pritožbeni razlog ter prvi trije deli petega pritožbenega razloga

- 79 Družba Dyson z drugim in tretjim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je v točkah 58 in 59 izpodbijane sodbe napačno razlagalo obseg prenesenega pooblastila Komisije oziroma da je kršilo njeno pravico do obrambe ob upoštevanju trditev iz točk 50 in 51 izpodbijane sodbe. Družba Dyson s prvimi tremi deli svojega petega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da ni dovolj utemeljilo ugotovitev iz točk 36, 37, 52 in 67 izpodbijane sodbe.
- 80 Ker pa preučitev drugega in tretjega pritožbenega razloga ter prvih treh delov petega pritožbenega razloga ne more pripeljati do širše razveljavitve izpodbijane sodbe od tiste, ki izhaja iz sprejetja prvega, četrtega in šestega pritožbenega razloga, jih ni treba preučiti.
- 81 Ob upoštevanju utemeljenosti prvega, četrtega in šestega pritožbenega razloga ter četrtega dela petega pritožbenega razloga je treba izpodbijano sodbo razveljaviti v delu, v katerem je Splošno sodišče z njo zavrnilo prvi del prvega tožbenega razloga in tretji tožbeni razlog, navedena na prvi stopnji.

Tožba pred Splošnim sodiščem

- 82 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča lahko to, kadar razveljavi odločbo Splošnega sodišča, samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje, ali pa jo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.
- 83 V obravnavanem primeru Sodišče meni, da ne more vsebinsko odločiti o prvem delu prvega tožbenega razloga in o tretjem tožbenem razlogu, ki sta bila navedena na prvi stopnji. Preučitev tega dela in tega tožbenega razloga namreč vključuje ocene o dejstvih, ki se nanašajo predvsem na vprašanje obnovljivosti ali neobnovljivosti metode Cenelec, ki jih Splošno sodišče ni pravilno presojalo in o katerih se ni v celoti razpravljalo pred Sodiščem.
- 84 Zato je treba zadevo vrniti v razsojanje Splošnemu sodišču, da bi to odločilo o prvem delu prvega tožbenega razloga in o tretjem tožbenem razlogu, ki sta bila navedena na prvi stopnji, ter pridržati odločitev o stroških.

Iz teh razlogov je Sodišče (deveti senat) razsodilo:

- 1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 11. novembra 2015, Dyson/Komisija (T-544/13, EU:T:2015:836) se razveljavi v delu, v katerem je bil z njo zavrnen prvi del prvega pritožbenega razloga in tretji tožbeni razlog, ki sta bila navedena na prvi stopnji.**

- 2. Zadeva se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da bi to odločilo o prvem delu prvega tožbenega razloga in o tretjem tožbenem razlogu, ki sta bila navedena na prvi stopnji.**
- 3. Odločitev o stroških se pridrži.**

Podpisi